

॥ २१ ॥ किंपाकं महाकालफलं ॥ २२ ॥ २३ ॥ निःश्रेयसंकल्याणं ॥ २४ ॥ अर्थकामस्य इष्टार्थिनः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उपचरिताः प्रतारिताः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 रोचते ते पितुस्तात पाण्डवैः सहसंगमः ॥ सामात्यस्य कुरुश्रेष्ठ तत्तुभ्यं तात रोचतां ॥ २१ ॥ श्रुत्वा यः सुहृदां शास्त्रं मर्त्यो न प्रतिपद्यते ॥ विपाकांते दहत्येनं किंपाकमि
 वभक्षितं ॥ २२ ॥ यस्तु निःश्रेयसं वाक्यं मोहान्न प्रतिपद्यते ॥ स दीर्घसूत्रो हीनार्थः पश्चात्तापेन युज्यते ॥ २३ ॥ यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा प्राक्तदेवाभिपद्यते ॥ आत्म
 नो मतमुत्सृज्य सलोके सुखमेधते ॥ २४ ॥ यो र्थकामस्य वचनं प्रातिकूल्यान्न मृष्यते ॥ शृणोति प्रतिकूलानि द्विषतां वशमेतिसः ॥ २५ ॥ स तां मतमतिक्रम्य योऽ
 सतां वर्तते मते ॥ शोचंते व्यसने तस्य सुहृदो न चिरादिव ॥ २६ ॥ मुख्या न मात्या नुत्सृज्य यो निहीनान्निषेवते ॥ स घोरामापदं प्राप्य नोत्तारमधिगच्छति ॥ २७ ॥
 योऽसत्सेवी वृथा चारो न श्रोता सुहृदां सतां ॥ परान्वृणीते स्वान्द्वेष्टितं गौस्य जतिभारत ॥ २८ ॥ सत्त्वं विरुध्य तैर्वीरैरन्येभ्यस्त्राणमिच्छसि ॥ अशिष्टेभ्योऽसमर्थे
 भ्यो मूढेभ्यो भरतर्षभ ॥ २९ ॥ को हि शक्रसमानज्ञाती नतिक्रम्य महारथान् ॥ अन्येभ्यस्त्राणमाशंसे त्वदन्यो भुवि मानवः ॥ ३० ॥ जन्मप्रभृति कौंतेयानित्यं वि
 निरुतास्त्वया ॥ न च ते जातुकुप्यंति धर्मात्मानो हि पाण्डवाः ॥ ३१ ॥ मिथ्योपचरितास्तात जन्मप्रभृति बांधवाः ॥ त्वयि सम्यक्महाबाहो प्रतिपन्ना यशस्विनः ॥
 ॥ ३२ ॥ त्वयापि प्रतिपत्तव्यं तथैव भरतर्षभ ॥ स्वेषु बंधुषु मुख्येषु मामन्युवशमन्वगाः ॥ ३३ ॥ त्रिवर्गयुक्तः प्राज्ञानामारंभो भरतर्षभ ॥ धर्मार्थावनुरुध्यंते त्रिव
 र्गासंभवे नराः ॥ ३४ ॥ पृथक्कविनिविष्टानां धर्मधीरो नुरुध्यते ॥ मध्यमो र्थं कलिबालः काममेवानुरुध्यते ॥ ३५ ॥ इंद्रियैः प्राकृतो लोभाद्धर्मं विप्रजहाति यः ॥
 कामार्थावनुपायेन लिप्समानो विनश्यति ॥ ३६ ॥ कामार्थो लिप्समानस्तु धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ न हि धर्मादपैत्यर्थः कामो वापि कदाचन ॥ ३७ ॥ उपायं धर्ममे
 वा दुस्त्रिवर्गस्य विशांपते ॥ लिप्समानो हितेनाश्रुकक्षेत्रि रिव वर्धते ॥ ३८ ॥ सत्त्वं तातानुपायेन लिप्ससे भरतर्षभ ॥ आधिराज्यं महद्दीप्तं प्रथितं सर्वराजसु ॥ ३९ ॥
 आत्मानं तक्षति त्येष वनं परशुना यथा ॥ यः सम्यग्वर्तमानेषु मिथ्याराज्यं वर्तते ॥ न तस्य हिमतिं छिंद्याद्यस्य नेच्छेत्पराभवं ॥ ४० ॥ अविच्छिन्नमतेरस्य कल्या
 णेधीयते मतिः ॥ आत्मवान्नावमन्येत त्रिषु लोकेषु भारत ॥ ४१ ॥ अप्यन्यं प्राकृतं किंचिक्लिमुता न्पाण्डवर्षभान् ॥ अमर्षवशमापन्नो न किंचिदुध्यते जनः ॥ ४२ ॥
 छिद्यते त्याततं सर्वं प्रमाणं पश्य भारत ॥ श्रेयस्ते दुर्जनात्तात पाण्डवैः सहसंगतं ॥ ४३ ॥ ॥ ३४ ॥ अर्थकलिकलहेतुं ॥ ३५ ॥ अनुपायेन हीनोपायेन ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ छिद्यात्लोभादिना दूषयेत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ छिद्यते प्रमाणमार्गात्च्युतो भवतीत्यर्थः प्रमाणं लोकवेदप्रसिद्धं दुर्जनात्संगिनः पाण्डवैः संगतं श्रेयः ॥ ४३ ॥